

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg vil gerne sige til hr. Holmberg, at når forslaget til revision af lovene om private veje ikke fremsættes i denne samling, skyldes det udelukkende, at vi i lyset af den meget stærke belastning af folketingets arbejde i sidste samling har ment, at det ikke var rigtigt i denne samling at fremsætte flere lovforslag end dem, der nødvendigt og rimeligt burde behandles nu, og at ting, der uden større skade kunne vente til næste samling, lige så godt kan vente. Det er 5 år siden, det arbejde, der ligger til grund for det nævnte lovforslag, blev afsluttet, men jeg har anlagt den betragtning, at når det drejer sig om bestemmelser fra 1857 og 1865, som har kunnet køre og anvendes indtil nu, var det ikke så afgørende, om de blev ændret i 1969 eller i 1970.

Til sidst kun den bemærkning til hr. Amtoft, at jeg naturligvis gerne i udvalget vil drøfte spørgsmålet om klassifikationsproceduren. Jeg har prøvet at svare lidt på det her, og jeg vil gerne understrege, at der i mit svar ligger, at jeg ikke ville finde det rigtigt, at man fra ministeriets side søgte grundlag for eller i selve lovgivningen ligesom fastlagde, at man nu i den umiddelbart kommende tid skulle forsøge at skære igennem i dette spørgsmål. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt; det skal have sin tid, og man skal i høj grad lokalt have mulighed for at finde ud af det.

I øvrigt takker jeg for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om radiokommunikation.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A, sp. 455, fremsættelsen i tidenden sp. 110).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holst: Det foreliggende lovforslag afløser en lov fra 1949 om telekommunikation m. m. ved radio. Der kan godt være grund til at undre sig lidt over, at en lov fra 1949, der nu er 20 år gammel, har kunnet være gældende stadig væk, samtidig med at der er sket så stor en teknisk udvikling, som der faktisk er foregået.

Der står i forelæggelsen, at ændringen er foranlediget af et revisionsønske, og det lyder meget troligt, at der er grund til at revidere denne lov, der altså dels er 20 år gammel, dels i højere grad skal være i overensstemmelse med internationale regler. Det er nogle meget græsselige overskrifter, der anvendes, og det er nogle meget græsselige og lange ord, der anvendes i teksten. Vi har f. eks. et sted et ord, der hedder „telekommunikationskonvention“, som loven her skal være i overensstemmelse med.

Den næste begrundelse for at komme med lovforslaget forekommer mindre velmotiveret, synes jeg, idet der står, at den nu for fremtiden også skal gælde for Grønland; det har den hittidige lov ikke gjort. Der står samtidig en ejendommelig passus i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at selv om administrationen for Grønland vel nok har fulgt de for den øvrige del af Danmark gældende bestemmelser, har det ikke været muligt f. eks. at lade straffelovsbestemmelserne bringe i anvendelse for Grønland. Jeg tror ikke, ministeren behøver at svare mig på, om der har været et stort behov for at lade disse straffelovsbestemmelser være gældende også for Grønland.

Når vi ratificerer en international konvention og denne konvention indeholder nye regler og nye principper, må det være meget naturligt, at vi også anvender disse nye regler og nye principper. Her er der en ting, jeg har glædet mig over i lovforslaget, nemlig at man nu er begyndt at anvende definitioner; det er altid en god ting, og det er rart, at man definerer det, man taler om. I dette tilfælde er man kommet ind på i bemærkningerne at definere radiobølger, hvorved der forstås elektromagnetiske bølger af enhver frekvens. Jeg ved ikke, om der tidligere har været gjort begrænsning;